

Stk. 2. Samme Regel anvendes paa Gældsbreve, der fremtræder som Led i en sammenhørende Udgivelse af et større Antal Gældsbreve med fælles Tekst (Massegældsbreve), eller som i Anledning af Indlaan udstedes af Banker eller andre, hvis Virksomhed omfatter Modtagelse af Indlaan.

§ 5.

Stk. 1. Er der ikke aftalt noget om Betalingstiden, er Skyldneren forpligtet til at betale Gælden, saa snart Fordringshaveren forlanger det, og berettiget til at betale til enhver Tid.

Stk. 2. Hvis et Gældsbrøvs Forfaldsdag eller sidste rettidige Betalingsdag falder paa en Helligdag eller paa Grundlovsdagen den 5. Juni, udskydes Forfaldsdagen til den følgende Søgnedag. Dette gælder ogsaa, naar Gældsbrøvet lyder paa Betaling inden en vis Frist, som udløber paa en Helligdag eller Grundlovsdagen.

Stk. 3. Lyder et Gældsbrøvet paa Betaling i (11.) Juni eller (11.) December Termin, regnes den 11. som Forfaldsdag, men Betaling, der erlægges senest den 18. eller, naar denne er en Helligdag, den 19. i Maaned, anses for rettidig. Ved andre Gældsbreve har Skyldneren kun Løbedage, naar det er aftalt.

§ 6.

Stk. 1. Har Fordringshaverens Forhold hindret Betaling, skal Skyldneren, saa længe Hindringen varer, ikke svare Renter, selv om Gælden forud skulde forrentes.

Stk. 2. Hvis rimelig Hensyntagen til Fordringshaveren efter Hindringens særlige Beskaffenhed kræver, at Skyldneren indsætter Beløbet i Bank eller Sparekasse, maa han tilsvare Fordringshaveren, hvad der vilde være indvundet herved.

§ 7.

Stk. 1. Lyder Gældsbrøvet paa Mønt, der ikke er gangbar paa det Sted, hvor Betaling sker, kan Betalingen, medmindre andet er aftalt, ske enten i den Mønt, hvorpaa Gældsbrøvet lyder, eller i Stedets Mønt efter Værdien paa Betalingsdagen.

Stk. 2. Betaler Skyldneren ikke i rette Tid et Gældsbrøvet, hvis Mønt ikke er gangbar paa det Sted, hvor Betaling skal ske, og er Gældsbrøvet Mønt faldet i Kurs, har Fordringshaveren Krav paa Erstatning for det Tab, han derved maatte have lidt. Hvis Omstændighederne ikke giver Grundlag for at opgøre Tabet anderledes, kan han kræve Betaling i Mønt, der er gangbar paa det Sted, hvor Betaling skulde ske, efter Kursen paa den Dag, da Gælden skulde være betalt.

Stk. 3. Kurstabet skal dog ikke erstattes, hvis Forhalingen beror paa Fordringshaverens Forhold eller skyldes Lovgivningsforanstaltninger, Standsninger i den almindelige Samfærdsel eller lignende uovervindelige Hindringer, som Skyldneren ikke burde have regnet med ved Gældsbrøvet Udstedelse.

§ 8.

En Bestemmelse i et Gældsbrøvet kan tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vilde være utilbørligt eller klart stride mod god Forretningsskik at anvende den.

§ 9.

Overdrages et Gældsbrøvet til Eje eller Pant, indestaar Overdrageren for, at Fordringen bestaar. Dette gælder dog ikke ved Gaver og heller ikke, naar Erhververen vidste, at Fordringen ikke bestod, eller havde Grund til Mistanke derom.

§ 10.

Overdrageren af et Gældsbrøvet indestaar kun for Skyldnerens Vederhæftighed, naar han har paataget sig det.